

РЕШЕНИЕ

№ 7846

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3376** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Е. А. Н., като законен представител и баща на Е. Е. А. и К. Е. А. срещу Решение №Ж- 104/17.02.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено производството по жалба срещу [фирма].

Според жалбата, при постановяване на решението Комисията е допуснала съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като не е съобразила всички доказателства. Освен това е приложила неправилно материалноправните разпоредби на закона. На основание чл.9, ал.1 и 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) и чл.2, ал.1, т.12, б. „г“ и чл.14, ал.4 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, КЕВР следва да контролира точното изпълнение на дейностите на ВиК операторите по отчитане и събиране на вземания от потребител на ВиК услуги. Жалбоподателят претендира, че е налице неточно изпълнение на тези задължения от страна на оператора в [населено място], за което контрол следва да осъществява Комисията. В оспореното решение са обсъдени неотнормирани разпоредби на Наредбата, както и само част от текстовете на общите условия. Изводът на КЕВР за липса на нейна компетентност да разгледа спора е в противоречие с текста на чл.58, ал.3 от Общите условия, направеното тълкуване за плащане на сумата е в противоречие с чл.5, т.6 от ОУ, чл.23, ал.1 и ал.2 от ОУ, също чл.31, ал.3 от ОУ. В противоречие с тези текстово комисията е приела за правилно остойностяването от

оператора на 800 кубически метра вода само по последната единична цена, макар да е определено за периода 26.05.2017г. – 19.07.2020г. Комисията не е изследвала изпълнение на задължението на оператора да фактурира доставките на вода за периода 26.05.2017г. – 19.07.2020г., като задължението за месечно фактуриране е регламентирано в чл.33, ал. 1 и ал. 2 от ОУ. Не е съобразена и целта на закона.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата, претендира присъждане на направените разноски в размер на 260 лева за държавна такса и депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране се представлява от юрк. И., оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна - [фирма] не изпраща представител, не взема становище.

Софийска градска прокуратура не взема участие.

Административен съд София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба от Е. А. Н., като законен представител и баща на Е. Е. А. и К. Е. А., собственици на имот, находящ се в [населено място], местност „Т.“, с която се изразява несъгласие с начислени количества питейна вода 800 куб. м. на стойност 1 714,66лв. по партида №1182688 и титуляр В. Г. за горепосочения имот за периода 30.07.2018г. – 19.07.2020г. и неудовлетвореност от получения отговор от дружеството [фирма] на подаденото искане за извършване на проверка. Според жалбоподателя при монтажа на водомер с фабричен номер № 2297243, операторът не е записал първоначалното му показание и е монтирал същия без извършена първоначална метрологична проверка, а след демонтажа е остойностил услугата по 2,1425лв. за куб. м. вода без за този имот да се извършва услугата по отвеждане на вода и при наличие на различни цени за периода. Доколкото операторът не е спазил задължението си да издава ежемесечно фактури за потребената питейна вода, според жалбоподателя е налице нарушение на Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от [фирма]. Искане се от КЕВР да извърши проверка за начина на формиране на задълженията за период, в който има промяна на цените и да бъдат анулирани начислените количества 800 куб. м. във фактурата за месец август 2020г.

Според даденото от ВиК оператора становище пред КЕВР (от 17.09.2020г.) подателите на жалбата не са потребители на ВиК услуги за имота по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 от Общите условия. Запознал е жалбоподателя с изискванията по отношение на водомерната шахта, разположена в имота, монтираният в нея измервателен уред и задължението на потребителите, предвид сезонния характер на ползване на имота да осигуряват достъп поне веднъж в годината; посочва се, че достъп в имота не е осигуряван от датата на монтиране на водомера 26.05.2017г. до датата на демонтирането му 19.07.2020г. По отношение на механизма на формиране на задълженията операторът информира, че демонтираният фабр. номер 2297243 към 19.07.20г. е бил в срок на метрологична годност, съгласно изискванията на Закона за измерванията, но е подменен, поради неосигурен достъп за отчет, като се сочи, че в издадената фактура е инкасирана само услугата „доставка на вода“ без да се начислява такса за „отвеждане на отпадъчни води“ и „пречистване на отпадъчни води“.

С писмо от 02.10.20г. в КЕВР са представени документи, от които е видно, че от

страна на собствениците на имота са предприети действия за прехвърляне на партидата на името на Е. Е. А.. Операторът е представил в КЕВР протоколите за подмяната на водомера, сведение за извършената услуга – подмяна на водомер, справка за облог и плащания на частен абонат № 1182688; опис на отчети на абонат с модул, копие на карнет на абоната, справка към 15.10.2020г., справка към фактура №[ЕГН] от 03.08.20г., като се посочва, че информационната система на дружеството разпределя автоматично периода на консумация, съобразно промяната на цените на ВиК услугите. Уточнява се, че на водомера, след демонтажа на 19.07.20г. не е извършвана метрологична проверка, а смяната му е продиктувана от обстоятелството, че не е бил осигуряван достъп, поради което е монтиран нов водомер с дистанционно отчитане.

КЕВР приема, че е компетентна да разгледа жалбата по ЗЕ и Закона за регулиране на водноканализационните услуги /ЗРВКУ/ по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на канализационната мрежа. По отношение на изразеното несъгласие с начисленото количество вода за месец август 2020г., приема, че то не е свързано с правомощията ѝ по чл.6, т.1 и т.2 от ЗРВКУ. Изтъква, че по силата на Наредба №4/2004г. и Общите условия на оператора при смърт на потребител – физическо лице, наследниците или лицето, придобило имота са били длъжни в 60 дневен срок да подадат заявление до ВиК оператора за промяна на партидата, като представят удостоверение за наследници или акт за собственост.

КЕВР, позовавайки се на Общите условия приема, че видно от представените протоколи, водомерът №2297243 с година на метрологична пломба 2017г. е бил в срок на метрологична годност към датата на демонтирането му 19.07.20г. По силата на чл.45 от Наредба №4/2004г., споровете между операторите и потребителите във връзка с прилагане на Наредбата е извън приложното поле на ЗРВКУ и съответно контролните правомощия на КЕВР, като се решават по съдебен ред. Същото предвиждат и Общите условия в чл.66. Поради това, с оспореното решение КЕВР прекратява производството по жалбата на г-н Н., относно изразеното несъгласие с начислените водни количества, на основание чл.41, ал.4, т.1 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация, поради липса на компетентност.

По отношение на изразеното в жалбата несъгласие с прилаганите от [фирма] цени за услугата „доставяне на питейна вода“ за периода 30.07.2018г. – 19.07.2020г., в който има промяна на цените, Комисията приема, че е компетентна да я разгледа. При извършената проверка, Комисията стига до извода, че ВиК В. е изпълнило чл.31, ал.3 от Общите условия: „При промяна на цените, количеството вода, отчетено през периода от датата на последния действителен отчет до датата на следващия действителен отчет на средствата за измерване, се разпределя пропорционално на броя на дните, по време на които действа старата и новата цена.“ Поради това във втората си част жалбата на г-н Н. е приета за неоснователна.

По делото са приложени Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор [фирма] – [населено място]. По искане на жалбоподателя третото заинтересовано лице е представило писмо на 15.07.2021г. (лист 111), според което процесната фактура за отчетеното количество вода в размер на 800 куб. м. е формирана спрямо действащите през периода 30.07.2018г. – 19.07.2020г. цени, съгласно Решение №Ц-34 от 15.12.2017г. на КЕВР – 1,74лв. без ДДС; Решение Ц-20 от 28.12.2018г. на КЕВР – 1,786лв. без ДДС и Решение №Ц-37 от 23.12.2019г. на КЕВР – 1,822 лв. без ДДС, като информационната система на

дружеството разпределя автоматично периода на консумация, съобразно промяната а цените на ВиК услугите. Решенията са приложени по делото.

Видно от документ на лист 130 от делото: Партида на В. А. Г. за м. 07.2018г. е отбелязано, че не е осигурен достъп, през м. 07.20г. са записани 800 куб. м. консумирана вода „по протокол“, положен е подпис, през същия месец е записан и номерът на новомонтирания водомер № 007357.

Прието е и заключението на вещо лице - икономист, което подробно е посочило начина на формиране на общото количество и общата стойност по фактура №[ЕГН]/03.08.2020г. – за кои месеци, какви количества, по каква единична цена са стойностени. По формулираната от съда задача е потвърдило като правилно изчислени количеството и стойността на фактурираната за периода 30.07.2018г. – 19.07.2020г. вода, по определените с решенията на КЕВР цени.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежни страни – адресати на оспорения акт и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, като по същество е неоснователна.

Оспореното решение е прието от компетентен орган, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. От фактическа страна спорът е изяснен, правилно е приложен и материалният закон.

Правилно в оспореното решение КЕВР приема, че не е компетентна да разгледа жалбата по отношение изразеното несъгласие с начислените количества питейна вода, тъй като този въпрос не попада в предмета на регулиране по ЗРВКУ. Спорът по този въпрос е между търговското дружество и физическото лице – потребител, като страни по договора за предоставяне на услугата и е с гражданскоправен характер, разрешава се от съда по общия исков ред на ГПК.

По отношение втората част от диспозитива на оспореното решение, в която е приета за неоснователна жалбата до КЕВР за неправилно прилагани цени на услуги, са относими разпоредбите на Наредба № 4 от 14 септември 2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи и Общите условия на ВиК В..

Чл.17, ал.1 от Общите условия задължава ВиК оператора да монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения, като на водопроводните отклонения са монтират само измервателни уреди, одобрени по реда на ЗИ и подзаконовата нормативна уредба.

Съгласно чл.32, ал.10 от Наредба №4, операторът на водоснабдителната система монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения, по които се отчита и заплаща изразходваното количество вода. Не се констатира от приложените по делото доказателства нарушения на правомощията на оператора по тази разпоредба, като се установява, че е спазено правилото на чл.33, ал.4 от с. н. „Във водоснабдителните системи и инсталации могат да се монтират само типове водомери, одобрени по реда на Закона за измерванията (ЗИ), или с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите.“ Вярно е, че на процесния водомер, след демонтажа на 19.07.20г. не е извършвана метрологична проверка, но смяната му е била продиктувана от обстоятелството, че не е бил осигуряван достъп, заради което е монтиран на негово място водомер с дистанционно отчитане. Водомерът №2297243 с година на метрологична пломба 2017г. обаче е бил в

срок на метрологична годност към датата на демонтирането му 19.07.20г., което обстоятелство не се оспори в хода на съдебното производство. Вещото лице изцяло потвърждава определените от ВиК - В. количества за периода на фактурата, както и съответствието на прилаганите три различни цени на питейната вода през този период с решенията на КЕВР, с които са определени тези цени.

Съгласно чл. 35, ал.1 от Наредба №4 показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб.м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по-дълъг от шест месеца. Когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец, операторът ежемесечно начислява служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите, количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление.

Според ал.3 достъпът на длъжностното лице на оператора до водомера за извършване на отчети, включително в жилищата на потребителите, се осигурява съгласно общите условия или договора. При невъзможност за отчитане на водомерите, поради отсъствие на потребителя или на неговия представител, потребителят е длъжен да уточни с оператора в удобно за двете страни време извършването на отчитането в срок, не по-дълъг от една година от последното отчитане. При отказ на потребителя да осигури достъп на длъжностното лице на оператора до водомера длъжностното лице съставя протокол, който се подписва от него и от поне един свидетел. Длъжностното лице отбелязва в протокола трите имена, единните граждански номера и адресите на свидетелите, които могат да бъдат и длъжностни лица на оператора. Според ал.6 при отказ на потребителя да осигури достъп на длъжностното лице на оператора за отчитане на показанията на водомера, разходът на вода се изчислява по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при непрекъснато изтичане на водата със скорост 1,0 m/s, за периода до предишен отчет по алинея 1.

Чл. 43, ал.1, т.1 и т.2 от Наредбата изисква от потребителите да осигуряват достъп на длъжностните лица, упълномощени от оператора, при условията и по реда, определени в общите условия и договора, за отчитане на водомерите на водопроводните отклонения, а за сгради - етажна собственост - за отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери в жилищата и другите обекти в сградата; за извършване на проверките по чл. 42, ал. 1, т. б и за извършване на проверка и контрол на водомерите;

Съответно с Общите условия, в чл.5 потребителите са се задължили да осигуряват свободен и безопасен достъп на длъжностните лица за отчитане, монтаж или подмяна на водомерите на водопроводните отклонения, включително в сгради – етажна собственост, и за отчитане на индивидуалните водомери в жилищата и другите обекти в сградата.

На първо място, не е спазен от жалбоподателите чл.62 от ОУ, който изисква при смърт на потребител – физическо лице, наследниците да подадат до ВиК оператора в 60 дневен срок заявление по за промяна на партидата, придружено със съответните документи. Това е направено едва в хода на административното производство, като не е изяснявано при проверката, но от друга страна е ирелевантно за спора, кога е настъпила смъртта на наследодателя В. А. Г.. Независимо дали преди или след 19.07.2020г., по делото се установи, че потребителят или неговите наследници не са изпълнили задълженията си по закон и по Общи условия да предоставят необходимия

достъп до водомера на длъжностните лица от ВиК дружеството за извършване на отчет. Това е отбелязано в партидата на В. А. Г. на лист 130. Приложен е и констативният протокол за подмяна на водомера, съставен на 19.07.20г., в който при демонтирането е засечено и отбелязано в протокола показанието на водомера, което е ползвано като количество за фактуриране през м. 08.20г. От своя страна ВиК В., съгласно заключението на вещото лице е изпълнило чл.31, ал.3 от Общите условия да съобрази промяната на цените в рамките на отчетния период. Неизпълнението на задължението за ежемесечно издаване на фактури по чл.33, ал.1 от ОУ, за което се навеждат доводи в жалбата, е в резултат забавя на потребителя по договора за доставка на услуги – непредоставяне от него на необходимия достъп до имота за извършване на отчитане, поради което не може да се вмени във вина на [фирма] и правилно КЕВР не е констатирала нарушение на Общите условия от оператора в този смисъл.

При тези факти, решението на КЕВР е законосъобразно, а жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

На ответника се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева на основание чл.24 от НЗПП, вр. с чл.78, ал.8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III АО, 11 с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. Н., като законен представител и баща на Е. Е. А. и К. Е. А. срещу Решение №Ж- 104/17.02.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено производството по жалба срещу [фирма].

ОСЪЖДА Е. Е. А. и К. Е. А. да заплатят солидарно на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: